

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4469/2019
08.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Антић адвокат из ..., против тужених Стамбене зграде број ... у улици ... у ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Мирко Трипковић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3160/17 од 27.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 08.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3160/17 од 27.02.2019. године - одлуке садржане у првом ставу изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3160/17 од 27.02.2019. године - одлуке садржане у првом ставу изреке

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 25691/15 од 24.01.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца АА и утврђено да је ништав уговор о санацији и адаптацији равног крова закључен између тужених и оверен код Другог општинског суда у Београду дана 19.07.2007. године под Ов. бр. .../... . Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев којим су тужени тражили да се утврди да је ништав уговор о уступању заједничке терасе и претварању у стамбени простор закључен између тужиоца и тужене Стамбене зграде број ... у улици ..., оверен пред Другим општинским судом у Београду дана 27.12.2001. године под Ов. бр. .../... . Ставом трећим изреке, одбијен је евентуални противтужбени захтев којим су тужени тражили да се утврди да је раскинут уговор закључен између тужиоца АА и тужене Стамбене зграде број ... у улици ..., оверен пред Другим општинским судом у Београду дана 27.12.2001. године под Ов. бр. .../... . Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да накнаде тужиоцу трошкове поступка у износу од 162.300,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог преписа пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3160/17 од 27.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена пресуда

Првог основног суда у Београду П 25691/15 од 24.01.2017. године у првом и четвртном ставу изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 25691/15 од 24.01.2017. године у другом ставу изреке, тако што је усвојен противтужбени захтев тужених и утврђено да је ништав уговор о уступању заједничке терасе и претварању у стамбени простор закључен између тужиоца АА и тужене Стамбене зграде број ... у улици ... оверен пред Другим општинским судом у Београду дана 27.12.2001. године под Ов. бр. .../.... Ставом трећим изреке, укинута је пресуда Првог основног суда у Београду П 25691/15 од 24.01.2017. године у трећем ставу изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену - одлуке садржане у првом ставу изреке, тужени су на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП благовремено изјавили ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Предложили су да Врховни касациони суд, у случају ако нађе да нема места примени наведене одредбе, о ревизији одлучи применом члана 404. наведеног закона због погрешне примене материјалног права, а ради уједначавања судске праксе.

По налажењу Врховног касационог суда, о ревизији тужених не може се одлучивати на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Побијаним делом другостепене пресуде одбијена је жалба тужених и потврђена пресуда првостепеног суда у погледу одлуке о тужбеном захтеву. Означена одредба, којом је предвиђено да је ревизија увек дозвољена, примењује се у случају када је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака. У овом случају другостепени суд је преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о противтужбеном захтеву, али тужени ревизијом не побијају другостепену пресуду у том делу (став други изреке), јер за то немају правни интерес зато што је другостепени суд усвојио њихов противтужбени захтев.

Ревизија тужених није дозвољена ни по члану 404. став 1. ЗПП (посебна ревизија).

Тужени предлажу да се о њиховој ревизији одлучује применом наведене одредбе ради уједначавања судске праксе, али уз ревизију не прилажу правноснажне одлуке судова којима је на другачији начин одлучено у истоветним или битно истоветним чињенично-правним споровима.

С`обзиром да по оцени Врховног касационог суда не постоје ни други законски разлози за одлучивање о посебној ревизији тужених, то је одлучено као у првом ставу изреке.

Спор за утврђење ништавости уговора о уступању заједничке просторије је имовинско-правни спор. Према члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 55/14), који се у овом спору примењује на основу члана 506. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 72/11), ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона (31.05.2014. године).

Вредност предмета спора по тужби одређена је износом од 500.000,00 динара (члан 33. став 3. ЗПП) и очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, због чега ревизија тужених није дозвољена.

Из тог разлога, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић